

14 Αυγούστου 2015

Πότε και σε ποιούς έρχεται ο Θείος Φωτισμός- Άγιος Δημήτριος του Ροστώφ

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Βυθό βαθύ ονομάζει ο άγιος Ιωάννης της Κλίμακος τα μυστήρια και τη σοφία του Θεού.

Γι' αυτό, ενώ η ανθρώπινη σοφία διδάσκεται από τους ανθρώπους, η θεία σοφία διδάσκεται μόνο από τον Θεό και μόνο σε λίγους, όσους έχουν ζωντανή πίστη και καλή προαίρεση.

Εκείνος πού δεν διδάχθηκε από τους ανθρώπους τη σοφία τους, δεν θα μπόρεσει ποτέ να την κατανοήσει και να την οικειοποιηθεί.

Εκείνος πού διδάχθηκε από τον Θεό τη θεία σοφία, είναι σε θέση να κατανοεί τα πάντα, και θεία και ανθρώπινα.

Το Πνεύμα το Άγιον είναι πηγή κάθε σοφίας. «Το γαρ Πνεύμα πάντα έρευνα και τα βάθη του Θεού. Ημείς δε ου το πνεύμα του κόσμου ελάβομεν, αλλά το Πνεύμα το εκ του Θεού, ίνα ειδώμεν τα υπό του Θεού χαρισθέντα ημίν. Α και λαλούμεν ουκ εν διδακτοίς ανθρωπινης σοφίας λόγοις, άλλ' εν διδακτοίς Πνεύματος Αγίου» .

Οι απόστολοι δεν μαθήτευσαν κοντά σε ανθρώπους, αλλά ξαφνικά «επλήσθησαν άπαντες Πνεύματος Αγίου, και ήρξαντο λαλείν ετέραις γλώσσαις καθώς το Πνεύμα

εδίδου αυτοίς αποφθέγγεσθαι» . Και ο Κύριος δεν άνοιξε κανένα βιβλίο για να διδάξει τους μαθητές του, αλλά «διήνοιξεν αυτών τον νουν του συνιέναι τάς γραφάς» .

Γι' αυτό από μας απαιτείται μόνο δεκτικότητα της χάριτος του Θεού, δηλαδή καλή προαίρεσις, πνευματικός αγώνας και συνεχής εκζήτησις του ελέους και του φωτισμού του Θεού.

Κατά το μέτρο της προαιρέσεως και του πνευματικού αγώνος του ανθρώπου έρχεται σταδιακά ο φωτισμός του νου. Και κατά το μέτρο του φωτισμού του νου δίδεται η χάρις του Κυρίου. Και κατά το μέτρο της αποδοχής και της πληρώσεως της ψυχής με τη θεία χάρη, πραγματοποιείται η ένωσις με τον Κύριο.

Εκείνος πού ενώθηκε νοερά με τον Κύριο είναι πεπεισμένος για τη σωτηρία του και αναστημένος πριν από την κοινή ανάσταση.

Όσο κανείς ασκείται, τόσο αναγνωρίζει την αδυναμία του. Και όσο αναγνωρίζει την αδυναμία του, τόσο πλουτίζει σε ταπείνωση και κατάνυξη. Και όσο αποκτά ταπείνωση και κατάνυξη, τόσο φωτίζεται η διάνοια του και διαπιστώνει ότι χωρίς τον Κύριο δεν είναι τίποτα και δεν έχει τίποτα.

Μέχρι να γνωρίσεις τελείως τον εαυτό σου, μέχρι να διαποτιστεί η ψυχή σου με τη χάρη του Θεού, μέχρι να φωτισθεί ο νους σου, μέχρι να καθαρθείς από τα πάθη, μέχρι να συμφιλιωθείς με τον Θεό, μέχρι να ενωθείς οριστικά μαζί Του, μέχρι τότε είναι αδύνατο να ζεις χωρίς τη θλίψη, χωρίς τον φόβο και χωρίς την οδύνη. Όταν όμως ενωθείς με τον Θεό, ο φόβος και η οδύνη θα μεταβληθούν σε χαρά και ευφροσύνη από του νυν και έως του αιώνος.

Αμήν.

από το βιβλίο: «Πνευματικό Αλφάβητο» Αγίου Δημητρίου του Ροστώφ (Ιερά Μονή Παρακλήτου - ΩΡΩΠΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ 1996) ekklisiaonline.gr